

DIREKTIVA O EMBALAŽI IN ODPADNI EMBALAŽI

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta [94/62/ES](#) z dne 20. decembra 1994

Cilj direktive je uskladitev nacionalnih predpisov za ravnanje z embalažo in odpadno embalažo ter preprečevanje in zmanjšanje njenega vpliva na okolje. Direktiva zagotavlja tudi ukrepe katerih cilj je omejevanje proizvodnje embalaže, ter promocija recikliranja, ponovne uporabe in drugih oblik predelave. Poglavitni cilj direktive je preprečiti nastajanje odpadne embalaže, druga osnovna načela pa so ponovna uporaba, recikliranje in druge oblike predelave ter s tem zmanjšanje dokončnega odstranjevanja odpadne embalaže.

Ureja vso embalažo, dano na trg EU ne glede na to ali gre za industrijsko, komercialno, pisarniško, trgovsko, gospodinjsko embalažo in ne glede na vrsto uporabljenega materiala.

Države članice lahko spodbujajo sisteme za ponovno uporabo embalaže. Sprejeti morajo načrte z ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže, spodbujati oblikovanje sistemov ponovne uporabe in zniževanja negativnih vplivov na okolje. Spodbujajo tudi uporabo materialov, pridobljenih z recikliranjem odpadne embalaže, za izdelavo embalaže in drugih proizvodov.

Cilji direktive se spreminjajo vsakih pet let in so praviloma vedno višji.

Do konca leta 2012 mora Slovenija doseči naslednje cilje:

- predelati ali termično obdelati s pridobivanjem energije vsaj 60% teže odpadne embalaže
- reciklirati med 55% - 80% odpadne embalaže po teži
- reciklirati naslednje deleže posameznih embalažnih materialov
  1. 60 % steklo, papir in karton,
  2. 50 % kovin,
  3. 22.5 % plastike
  4. 15 % lesa

Države članice naredijo vse potrebno, da zagotovijo, da se vzpostavijo sistemi za vračanje in / ali zbiranje odpadne embalaže zato, da se jo preusmeri v oblike najprimernejšega ravnanja z odpadki, ter vzpostavijo sistemi ponovne uporabe in predelave, vključno z recikliranjem. Ti sistemi morajo biti odprti za vse gospodarske subjekte.

Termično obdelavo s pridobivanjem energije direktiva razume kot prispevek k doseganju teh ciljev.

Po *načelu odgovornosti proizvajalca* so le-ti odgovorni za embalažo, ki jo dajo na trg potem, ko ta postane odpadek. Zanj lahko poskrbijo sami, ali pa se združijo v združenja (sheme), ki to urejajo v njihovem imenu.

Embalaža mora nositi oznake materialov, ki so uporabljeni za njeno izdelavo in biti usklajena z nekaterimi zahtevami. Komisija s tem namenom podpira razvoj evropskih standardov.

Države članice so zavezane razviti informacijski sistem o embalaži in odpadni embalaži z namenom nadzora doseganja predpisanih ciljev. Zagotoviti morajo, da so uporabnikom embalaže, zlasti pa potrošnikom, na voljo podatki o sistemih vračanja, zbiranja in predelave, njihovem prispevku k ponovni uporabi, predelavi in recikliranju embalaže ter pomenu oznak na embalaži.